

2567 87
3
KÖZTARSASÁGI TÁRSASÁG

**A m. kir. miniszteriumnak
3.700/1940. M. E. számú rendelete**

a Magyar Szent Koronához visszatért kárpátaljai területeken volt magyar, illetőleg volt cseh-szlovák közszolgálati alkalmazottak és nyugdíjasok, valamint a m. kir. honvédség és a m. kir. esendőség volt tagjai, úgyszintén mindezek özvegyei és árvái ellátásának szabályozása tárgyában.

A m. kir. miniszterium a Magyar Szent Koronához visszatért kárpátaljai területeken volt magyar, illetőleg volt cseh-szlovák közszolgálati alkalmazottak és nyugdíjasok, valamint a m. kir. honvédség és a m. kir. esendőség volt tagjai, úgyszintén mindezek özvegyei és árvái ellátásának szabályozása tárgyában az 1939. VI. t. c. 7. §-ában foglalt felhatalmazás alapján a következőket rendeli.

I. FEJEZET.

Közszolgálati alkalmazottak, nyugdíjasok, nyugbérések, özvegyek és árvák ellátására vonatkozó rendelkezések.

1. §.

A rendelet hatálya alá tartozó közszolgálati alkalmazottak, nyugdíjasok, nyugbérések, özvegyek és árvák.

(1) A jelen rendelet hatálya alá tartozik az,

a) aki az 1921. évi július hó 26. napja előtt a visszatért kárpátaljai területeken fekvő állomáshelyen mint magyar közszolgálati alkalmazott szolgálati kötelekben állott,

b) aki az 1921. évi július hó 26. napja előtt Magyarországnak a trianoni békeszerződései megállapított területén fekvő állomáshelyen mint magyar közszolgálati alkalmazott szolgálati kötelekben állott, azonban állandó lakóhelye a visszatért kárpátaljai területeken volt,

c) aki az 1921. évi július hó 26. napját követő időben a visszatért kárpátaljai területeken fekvő állomáshelyen mint cseh-szlovák közszolgálati alkalmazott szolgálati kötelekben állott,

d) aki az 1921. évi július hó 26. napja előtt mint nyugalombahelyezett magyar közszolgálati alkalmazott ellátásban részesült,

e) aki az 1921. évi július hó 26. napját követő időben mint nyugalombahelyezett cseh-szlovák közszolgálati alkalmazott ellátásban részesült.

f) aki a fenti a)–e) pontokban említett alkalmazottnak, illetőleg nyugdíjasnak özvegye vagy árvája.

(2) Az (1) bekezdésben felsoroltak a jelen rendelet hatálya alá tartoznak abban az esetben is, ha az 1939. évi március hó 15. napján cseh-szlovák közszolgálati kötelekben nem állottak, vagy ha az 1939. évi március hó 15. napján a cseh-szlovák köztársaságtól ellátásban nem részesültek.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben említett közszolgálati alkalmazottak és nyugdíjasok közül a jelen rendelet hatálya alá csak az tartozik, akit a kárpátaljai területek visszatérése után a magyar közszolgálatban átmenetileg sem alkalmaztak, vagy akinek az átmenetileg történt alkalmazása megszűnt.

(4) A jelen rendelet rendelkezései szempontjából közszolgálati alkalmazottnak vagy nyugdíjasnak, illetőleg ezek özvegyének vagy árvájának csak az tekinthető, aki, illetőleg akinek férje vagy szülője olyan magyar vagy cseh-szlovák közszolgálatban állott, amely szolgálat a hatályos magyar jogszabályok szerint az állami vagy azzal egyenlő vagy az ellátás szempontjából az állammal viszonyosságban álló szolgálatok közé sorolható. Abból a szempontból, hogy a volt cseh-szlovák közszolgálati alkalmazottat állami, önkormányzati, nem állami tanszemélyzeti alkalmazottnak kell-e tekinteni, az az irányadó, hogy azt a munkakört, amelyet a volt cseh-szlovák alkalmazott utóljára ellátott, a hatályos magyar jogszabályok szerint állami, önkormányzati, nem állami tanszemélyzeti alkalmazottak látják-e el.

(5) Nem tartoznak a jelen rendelet hatálya alá a m. kir. államvasutak, illetőleg a volt cseh-szlovák államvasutak szolgálatában állott alkalmazottak és hozzátartozóik, akiknek ellátását a jelen rendeletben meghatározott elvek alapján a kereskedelem- és közlekedésügyi miniszter a pénzügyminiszterrel egyetértve külön rendeletben szabályozza.

(6) Vitás esetekben azt, hogy valamely alkalmazott vagy az alkalmazottak valamely csoportja a jelen rendelet hatálya alá tartozik-e, az érdekelt miniszterrel egyetértve a pénzügyminiszter alapítja meg.

2. §.

Az ellátásra való igény feltételei.

(1) Az 1. §. (1)–(3) bekezdése alá eső személy csak abban az esetben részesülhet a jelen rendeletben szabályozott ellátásban:

a) ha magyar állampolgár.

b) ha állandóan a visszatért kárpátaljai területeken lakott.

c) ha a magatartása a 11.000/1939. M. E. számú, illetőleg a 7.800/1939. M. E. számú rendeletben meghatározott igazolási eljárás során megfelelően bizonyult,

d) ha ellátásra való igényét a 11.000/1939 M. E. számú rendelet rendelkezéseinek megfelelően az 560/1940. M. E. számú rendeletben megszabott időpontig bejelentette és végül,

e) ha reá nézve az ellátásra való jogosultságnak a hatályos jogszabályokban meghatározott általános feltételei megvannak, illetőleg, ha nem forognak fenn olyan okok, amelyek a hatályos jogszabályok szerint az ellátás megállapítását kizárlják, vagy a már folyósított ellátás időlegesen vagy végleges megszüntetését vonják maguk után.

(2) Az ellátás megállapításánál a magyar állampolgárság igazolását az érdekelttől követelni nem lehet. Az ellátásban részesülő személy azonban a magyar állampolgárságát az 1941. évi december hó 31. napjáig hitelt érdemlően igazolni köteles. Ha az ellátásban részesülő személy a magyar állampolgárságot az 1941. évi december hó 31. napjáig nem igazolta, az ellátás kifizetését be kell szüntetni és az ellátást csak azt a napot követő hónap első napjától kezdődőleg kell újból folyósítani, amely napon az érdekelt a magyar állampolgárságának igazolására alkalmas okiratot az ellátás száfőjéi hivatalnál benyújtotta. Arra az időre, amely alatt az ellátás kifizetése szünetelt, az ellátást utólagosan csak abban az esetben lehet kifizetni, ha az érdekelt hitelt érdemlően igazolja, hogy magyar állampolgárságát az 1941. évi december hó 31. napjáig hibáján kívül álló okból nem tudta igazolni.

(3) Állandóan a visszatért kárpátaljai területeken lakott személynek azt kell tekinteni,

a) akinek az 1939. évi március hó 15. napján vagy ezt követlenül megelőző három hónapon át a visszatért kárpátaljai területeken volt állandó lakóhelye, valamint azt is,

b) aki az 1939. évi március hó 15. napját megelőző időben a volt cseh-szlovák hatóság engedélyével a visszatért kárpátaljai területeken fekvő lakóhelyéről Magyarországnak a trianoni békeszerződéssel megállapított területére jött át, vagy más állam területére távozott és a volt cseh-szlovák köztársaságtól részére járó ellátásra való igénye ezeken a területeken tartózkodása alatt sem szűnt meg.

(4) A (3) bekezdés a) pontja alá eső személy az állandó lakás tényét a 11.000/1939. M. E. számú rendeletben foglaltak alapján beterveztendő folyamodványára az 1939. évi március hó 15. napján volt lakóhelyére illetékes községi előljárárság (polgármester) által vezetett igazolással bizonyítja: a) b) pont alá eső személy pedig az állandó lakás tényét — a volt cseh-szlovák hatóság által részére kiadott távozási

engedélyirat csatolása mellett — a visszatért területeken volt utolsó állandó lakóhelyére illetékes községi előljárárság (polgármester) által kiállított bizonyítvánnyal köteles igazolni.

(5) Az igazolási eljárás megindítása, illetőleg az ellátás megállapítása iránt a 11.000/1939. M. E. számú rendelet 1. §-ának (3) és (4) bekezdésében, illetőleg az 560/1940. M. E. számú rendelet 1. §-ában megjelölt időpontok után előterjesztett kérelmet nem lehet figyelembe venni, kivéve, ha az érdekelt hitelt érdemlően igazolja, hogy a kérelmet a megszabott határidőig hibáján kívül álló okból nem terjeszthette elő. Az ilyen esetben az ellátást — ha arra a folyamodó egyébként jogosult — az illetékes miniszterrel egyetértve, az esetenként mutakozó szükséghez képest a kárpátaljai kormányzó biztos meghallgatásával, a pénzügyminiszter engedélyezheti.

(6) A jelen rendelet alapján megállapítható ellátásokra való igény elbírálásánál az 1921. évi július hó 26. napja és az 1939. évi március hó 15. napja közötti időben cseh-szlovák közzszolgálati alkalmazásban teljesített szolgálat az 1912 : LXV. t.-c. 6. §-a (1) bekezdésének 2. pontjában és a 44. §-a (1) bekezdésének 2. pontjában foglalt rendelkezés szempontjából idegen hatalomnál teljesített szolgálatnak nem tekinthető.

3. §.

Állandó vagy egyszersmindenkorra szóló ellátás megállapítása.

(1) Az 1940. évi július hó 1. napjától kezdődőleg állandó ellátást (nyugdíjat, lakáspénzt, stb.) vagy egyszersmindenkorra szóló ellátást (végkielégítést) kell megállapítani, illetőleg — nyugdíjra vagy végkielégítésre való igény hiányában — a szolgálatból ellátás nélkül elbocsátottnak kell tekinteni azt a volt magyar közzszolgálati alkalmazottat, aki az 1921. évi július hó 26. napja előtt a visszatért kárpátaljai területeken magyar közzszolgálati kötelekben állott. Állását azonban magyarsága miatt ellátás nélkül elvesztette, valamint a visszatért kárpátaljai területeken szolgálatot teljesített azt a volt cseh-szlovák közzszolgálati alkalmazottat, akit az 1939. évi március hó 15. napja után a magyar közzszolgálatban átmenetileg sem alkalmaztak, illetőleg akinek az átmenetileg történt alkalmazása az 1940. évi július hó 1. napja előtt megszűnt.

(2) Annál, akit az átmenetileg történt alkalmazásból az 1940. évi július hó 1. napja után bocsátanak el az állandó ellátást (nyugdíjat, lakáspénzt, stb.) vagy az egyszersmindenkorra szóló ellátást (végkielégítést) az átmeneti alkalmazás megszűnését követő hó első napjától kezdődőleg kell megállapítani, azt pedig, akinek nyugdíjra vagy végkielégítésre igénye nincsen, az átmeneti alkalmazás megszűnését követő hó első napjától kezdődőleg kell a szolgálatból ellátás nélkül elbocsátottnak tekinteni.

(3) Annál a volt magyar, illetőleg volt cseh-szlovák közszolgálati alkalmazottnál, övezgynél és árvánál, aki az 1939. évi március hó 15. napját megelőző időben ellátásban részesült, illetőleg akinek az ellátás megállapítására való igénye — figyelemmel az 1912: LXV. t.-c. 26. §-ában foglalt rendelkezésekre — az 1940. évi július hó 1. napját megelőző időben már megnyílt, a jelen rendelet alapján járó ellátás folyósítása szempontjából: az igényt az 1940. évi június hó 30. napjával kell megnyitniak tekinteni s ennek megfelelően az ellátást az 1940. évi július hó 1. napjától kezdődőleg kell folyósítani.

(4) Annál, aki az 1939. évi március hó 15. napját követő időben előlegben nem részesült, a jelen rendelet alapján járó ellátást — az esetleg kifizetett ellátási segély beszámítása mellett — 1939. évi április hó 1. napjától kell folyósítani.

4. §.

Beszámítható szolgálati idő. Az ellátásra igényt adó legkisebb szolgálati idő.

(1) Az ellátás megállapításánál beszámítható szolgálati idő az 1921. évi július hó 26. napjáig magyar közszolgálati kötelekben és az 1921. évi július hó 26. napját követő időben cseh-szlovák közszolgálati kötelekben eltöltött beszámítható idő, valamint az 1939. évi március hó 15. napja után a magyar közszolgálatban átmeneti alkalmazásban ennek megszűnéséig eltelt idő. Az említett szolgálatok között szolgálati kötelekben nem töltött időt beszámítani nem lehet, de ez a szolgálat folytonosságát nem szakítja meg.

(2) A cseh-szlovák közszolgálati kötelekben eltöltött időnek közszolgálati minősége tekintetében a jelen rendelet I. §-a (4) bekezdésében foglalt rendelkezés, az ilyen szolgálati időnek beszámításra alkalmassága tekintetében az 1912: LXV. t.-c. 13 §-ában, az idő tartamának számítása tekintetében pedig az 1912: LXV. t.-c. 11. §-ában foglalt rendelkezések, valamint az ezeket kiegészítő és módosító hatályos jogszabályok irányadók.

(3) A nyugdíjra, nyugbérre, övezgyi nyugdíjra, nevelési járulékra, illetőleg végkielégítésre igényt adó legkisebb szolgálati idők tekintetében a jelen rendelet hatálya alá tartozóknál is a jelenleg hatályos jogszabályok irányadók. Azoknál a személyeknél azonban, akik az 1923. évi július hó 1. napja előtt nyugdíjban, nyugbérben, övezgyi nyugdíjban vagy nevelési járulékból részesültek, illetőleg akiknek az említett ellátások valamelyikére való igénye az 1923. évi július hó 1. napja előtt nyílt meg, az ellátásra igényt adó legkisebb szolgálati idő tekintetében az igény megnyílásának időpontjában hatályban volt jogszabályok irányadók, feltéve, hogy azok a jelenleg hatályos jogszabályoknál kedvezőbbek.

5. §.

A volt magyar közszolgálati alkalmazott és nyugdíjas nyugdíjának megállapítása.

(1) Annál a volt magyar közszolgálati alkalmazottnál és nyugdíjasnál, aki cseh-szlovák közszolgálatban nem állott, és aki 1939. évi március hó 15. napja után a magyar közszolgálatban végleges elhelyezést nem nyert, a nyugdíjat az alábbi rendelkezések szerint kell megállapítani.

(2) A nyugdíj alapjául abban a fizetési osztályban és fizetési fokozatban (fizetési csoportban és fizetési fokozatban, illetőleg fizetési fokozatban) járó beszámítható javadalmazást kell venni, amelyben az illető az 1921. évi július hó 26. napja előtt mint magyar közszolgálati alkalmazott a tényleges szolgálatban utoljára tartozott, illetőleg, ha nyugdíjban részesült, amely szerint a nyugdíja meg volt állapítva.

(3) A (2) bekezdésben említett fizetési osztály és fizetési fokozat (fizetési csoport és fizetési fokozat, illetőleg fizetési fokozat) megállapítása szempontjából a 6.000/1923. M. E. számú rendelet II. fejezetében, illetőleg az alkalmazottak egyes csoportjaira vonatkozólag kiadott rendeletekben foglaltak irányadók.

(4) A nyugdíj összegének kiszámításánál a fentiek szerint megállapított fizetési osztályban és fizetési fokozatban (fizetési csoportban és fizetési fokozatban, illetőleg fizetési fokozatban) a 9.000/1927. M. E. számú rendelet szerint járó nyugdíjba beszámítható javadalmazást és a hatályos jogszabályok szerint nyugdíjba beszámítható pótlékokt kell alapul venni, az utóbbit azonban csak akkor, ha a beszámítás feltételei egyébként is megvannak.

(5) A beszámítható szolgálati idő megállapítása és a nyugdíj mértéke (%-a) tekintetében a hatályos jogszabályok, illetőleg a jelen rendelet 4. §-ában foglaltak irányadók. Azoknál azonban, akik az 1921. évi július hó 26. napja előtt nyugdíjban részesültek, a nyugdíjat a fentiek szerint alapulveendő beszámítható javadalmazásnak abban a százalékában kell megállapítani, amelyben az 1921. évi július hó 1. napja előtt részükre járt nyugdíjat megállapították.

(6) A fentiek szerint megállapított nyugdíj fejében azt az összeget kell kifizetni, amely a jelen rendelet hatálybalépésének időpontjában nyugalombahelyezett alkalmazottnak a 12.000/1939. M. E. számú rendelet szerint nyugdíj fejében jár.

6. §.

A volt cseh-szlovák közszolgálati alkalmazott és nyugdíjas nyugdíjának megállapítása.

(1) Annál a volt cseh-szlovák közszolgálati alkalmazottnál, illetőleg volt cseh-szlovák közszolgálati alkalmazása után nyugdíjban részesülőnél, aki az 1939. évi március hó 15. napja után a magyar közszolgálatban végleges el-

helyezést nem nyert, a nyugdíjat az alábbi rendelkezések szerint kell megállapítani.

(2) A nyugdíj alapjául abban a fizetési osztályban és fizetési fokozatban (fizetési csoportban és fizetési fokozatban, illetőleg fizetési fokozatban) járó nyugdíjba beszámítható javadalmazást kell venni, amely a jelen rendelkezés 1.—4. számú mellékletként csatolt A.—D. táblázat szerint megfelel a cseh-szlovák illetményrendszer szerinti annak a nyugdíjba beszámítható javadalmazásnak, amelyet az (1) bekezdésben említett volt cseh-szlovák közszolgálati alkalmazott a tényleges szolgálatban utóljára kapott, illetőleg amely beszámítható javadalmazás alapulvételével a cseh-szlovák közszolgálati alkalmazása után nyugdíjban részesülő nyugdíjasnak a nyugdíját utóljára megállapították. Ha a fentiek szerint figyelembeveendő beszámítható javadalmazás olyan összeg, amely a táblázatban nincs feltüntetve, a beszámítható javadalmazáshoz legközelebb eső alacsonyabb beszámítható javadalmazásnak megfelelő fizetési osztályra és fizetési fokozatra (fizetési csoportra és fizetési fokozatra, illetőleg fizetési fokozatra) megállapított beszámítható javadalmazást kell a nyugdíj alapjául venni.

(3) Az 1926. évi január hó 1. napja előtt a cseh-szlovák szolgálatból ellátás nélkül elbocsátott alkalmazottat, valamint az 1926. évi január hó 1. napja előtt a cseh-szlovák közszolgálatból nyugalombahelyezett azt az alkalmazottat, akinek nyugdíját az 1926. évben rendszeresített cseh-szlovák fizetések alapulvétele mellett újból nem állapították meg (nem egyenjogusították), a fenti (2) bekezdésben említett cseh-szlovák nyugdíjba beszámítható javadalmazás megállapítása céljából az 1926. évben rendszeresített cseh-szlovák fizetési fokozatba kell besorolni.

(4) A nyugdíj összegének kiszámításánál a fentiek szerint megállapított fizetési osztályban és fizetési fokozatban (fizetési csoportban és fizetési fokozatban, illetőleg fizetési fokozatban) a 9.000/1927. M. E. számú rendelet szerint járó nyugdíjba beszámítható javadalmazást és a hatályos jogszabályokban meghatározott nyugdíjba beszámítható pótlékokat kell alapul venni, az utóbbit azonban csak akkor, ha a beszámítás feltételei egyébként is megvannak.

(5) A beszámítható szolgálati idő megállapítása és a nyugdíj mértéke (%) tekintetében a hatályos jogszabályok, illetőleg a jelen rendelet 4. §-ában foglaltak irányadók. Annál azonban, aki a cseh-szlovák alkalmazása után nyugdíjban részesült, a nyugdíját a fentiek szerint alapulveendő beszámítható javadalmazásnak abban a százalékában kell megállapítani, amely százalékban volt a cseh-szlovák nyugdíjja megállapítva. Abban az esetben, ha ez a százalék az 1912. LXV. t.-c. 37. §-a szerint megállapított százalékok valamelyikével nem egyezik, a százalékok a hivatkozott törvényszakasz szerint megállapított arra a magasabb vagy alaso-

nyabb százalékra kell felelmei vagy leszállítani, amelyhez közelebb esik. Ha ez a százalék egy a magasabb, mint az alacsonyabb százalékhoz egyformán közel esik azt a hivatkozott törvényszakasz szerinti alacsonyabb százalékra kell leszállítani. A nyugdíjat az ekként helyesbített százalékkal kell megállapítani.

(6) A fentiek szerint megállapított nyugdíj fejében azt az összeget kell kifizetni, amely a jelen rendelet hatálybalépésének időpontjában nyugalombahelyezett alkalmazottaknak a 12.000/1939. M. E. számú rendelet szerint nyugdíj fejében jár.

(7) Ha a jelen szakasz (1) bekezdésében említett és az 1921. évi július hó 26. napja előtt magyar közszolgálati kötelekben állott alkalmazottnak a jelen szakaszban foglalt rendelkezések alapján megállapított havi nyugdíja kevesebb annál az összegnél, amely az illetőt az 1921. évi július hó 26. napja előtt utóljára betöltött állása alapján a jelen rendelet 5. §-ában foglalt rendelkezések szerint nyugdíj fejében megilletné, az illető részére az 5. §. szerint megállapított nyugdíjat kell folyósítani.

7. §.

Munkások nyugbérének megállapítása.

Az állami hivataloknál, stb. állandóan alkalmazott munkások és napszámosok, valamint az ezekkel egy tekintet alá eső más alkalmazottak nyugbérént a 9.000/1927. M. E. számú rendelethez csatolt 34. Kimutatásban feltüntetett összegekben kell megállapítani. Az így megállapított nyugbér fejében azt az összeget kell kifizetni, amely a jelen rendelet hatálybalépésének időpontjában nyugalombahelyezett munkásnak a 12.000/1939. M. E. számú rendelet szerint nyugbér fejében jár.

8. §.

A végkielégítés megállapítása.

(1) Az 5. § (1) bekezdésében említett annál az alkalmazottnál, akinek az 1923. évi július hó 1. napja előtti időben hatályban volt jogszabályok szerint, illetőleg a 6. §. (1) bekezdésében említett annál az alkalmazottnál, akinek a hatályos jogszabályok szerint csak végkielégítésre van igénye, a végkielégítést a jelen rendeletben foglaltak szerint meghatározott beszámítható javadalmazás alapulvétele mellett a hatályos jogszabályok rendelkezéseinek megfelelően kell megállapítani.

(2) A végkielégítésre való igénynek és a végkielégítés összegének korlátozása tekintetében hatályos jogszabályok a jelen rendelet hatálya alá tartozóknál alkalmazást nem nyerhetnek.

(3) Végkielégítés nem fizethető olyan alkalmazottnak, aki a magyar vagy a volt cseh-szlovák hatóságtól törvényes végkielégítésben részesült.

9. §.

Az özvegyi nyugdíj (végkielégítés) megállapítása.

(1) Az özvegyi nyugdíjat (végkielégítést) aszerint, hogy az elhalt férj a jelen rendelet 5. §-ának (1) bekezdésében, illetőleg 6. §-ának (1) bekezdésében említett alkalmazott vagy nyugdíjas volt, a hivatkozott szakaszok szerint megállapítandó beszámítható javadalmazás alapulvétele mellett kell megállapítani.

(2) Az özvegyi nyugdíj (végkielégítés) mértéke (%-a) és folyósításának egyéb feltételei tekintetében a hatályos jogszabályok irányadók.

(3) A jelen rendelet hatálya alá tartozó munkás özvegye a jelen rendelethez meghatározott feltételek fennforgása esetén özvegyi nyugbérre tarthat igényt. Az özvegyi nyugbért annak az összegnek 50%-ában kell megállapítani, amelyre az elhalt férjnek a jelen rendelet 7. §-a szerint nyugbér fejében igénye volt, illetőleg igénye lett volna.

10. §.

A nevelési járulék (végkielégítés) megállapítása.

(1) A jelen rendelet hatálya alá tartozó árváknak nevelési járulékát (végkielégítését) — amennyiben a hatályos jogszabályok, illetőleg a jelen rendelethez foglalt rendelkezések szerint nevelési járulékra (végkielégítésre) jogosultak — a 9. §. szerint megállapítandó özvegyi nyugdíj alapulvétele mellett kell megállapítani.

(2) A nevelési járulék (végkielégítés) mértéke és folyósításának egyéb feltételei tekintetében a hatályos jogszabályok irányadók.

(3) A jelen rendelet hatálya alá tartozó munkás árvája a jelen rendelethez meghatározott feltételek fennforgása esetén 16. életévének betöltéséig nevelési járulékra tarthat igényt. A nevelési járulékot a jelen rendelet 9. §-ának (3) bekezdése szerint járó özvegyi nyugbér alapulvételével kell megállapítani és pedig atyátlan árváknál az özvegyi nyugbér egyötödében, szülőtlén árváknál pedig az özvegyi nyugbér kétötödében.

11. §.

Nyugdíjasok és özvegyek lakáspénze.

(1) A jelen rendelet hatálya alá tartozó nyugdíjasok és özvegyek lakáspénzre való jogosultsága és a lakáspénz összegének megállapítása tekintetében a hatályos jogszabályok irányadók.

(2) A lakáspénzt — eltérően a hatályos jogszabályoktól — aszerint a lakáspénzosztály szerint kell megállapítani, amely lakáspénzosztályba tartozik az a helység, amelyben az alkalmazott vagy a nyugdíjas, illetőleg az özvegy az 1939. évi március hó 15. napján lakott. Annál a nyugdíjasnál és özvegnél, aki a volt csehszlovák hatóság engedélyével külföldi lakó-

belyén részesült ellátásban, a lakáspénzt az V. lakáspénzosztály szerint, illetőleg ha a VI. lakáspénzosztályba sorozott helységből távozott külföldre, a VI. lakáspénzosztály szerint kell megállapítani abban az esetben, ha a jelen rendelet hatálybalépéséig Magyarországnak jelenlegi területére nem költözött be.

(3) A visszatért kárpátaljai területeken lévő állomáshelyek lakáspénzosztályba sorozására nézve a 7.800/1939. M. E. számú rendelet 24. §-ában foglalt rendelkezések irányadók.

12. §.

Nyugdíjasok (nyugbérések) családi pótléka.

A jelen rendelet hatálya alá tartozó nyugdíjasok (nyugbérések) családi pótléka tekintetében a hatályos jogszabályok irányadók.

13. §.

Pótlék megállapítása nyugdíjasok, nyugbérések, özvegyek és árvák részére.

(1) A jelen rendelet hatálya alá tartozó nyugdíjasnak, nyugbérésnek, özvegynek és árvának a jelen rendelet szerint megállapított ellátásán felül pótlékra van igénye abban az esetben, ha a jelen rendelet szerint megállapított ellátásának tiszta (nettó) összege kevesebb annak az ellátásnak pengőre átszámított tiszta (nettó) összegénél, amelyet a cseh-szlovák ellátási jogszabályok alapján kapott, illetőleg amelyre az említett jogszabályok alapján igénye lett volna.

(2) A nyugdíjasnak járó pótlék kiszámításánál figyelembe kell venni egyrészt a jelen rendelet szerint megállapított havi nyugdíjt, havi lakáspénzt és a feleség után megállapított havi családi pótlék együttes összegét, másrészt a volt cseh-szlovák ellátási jogszabályok szerint a családi pótlék kivételével bármily más címen megállapított, illetőleg megállapítható havi ellátási összeget.

(3) A nyugbérésnek járó pótlék kiszámításánál figyelembe kell venni egyrészt a jelen rendelet szerint megállapított havi nyugbért, másrészt a volt cseh-szlovák jogszabályok szerint a családi pótlék kivételével bármily más címen megállapított, illetőleg megállapítható havi ellátási összeget.

(4) Az özvegynek járó pótlék kiszámításánál figyelembe kell venni egyrészt a jelen rendelet szerint megállapított havi özvegyi nyugdíjat és havi lakáspénzt, másrészt a volt cseh-szlovák ellátási jogszabályok szerint a családi pótlék és a nevelési pótlék kivételével bármily más címen megállapított, illetőleg megállapítható havi ellátási összeget.

(5) Az atyátlan árvák után járó nevelési járulék pótlékának kiszámításánál figyelembe kell venni egyrészt a jelen rendelet szerint megállapított havi nevelési járulékot, másrészt a volt cseh-szlovák ellátási jogszabályok szerint családi pótlék és nevelési pótlék címen

megállapított, illetőleg megállapítható havi ellátási összegét.

(6) A szülőtlen árvának járó pótlék kiszámításánál figyelembe kell venni egyrészt a jelen rendelet szerint megállapított havi nevelési járulékot, másrészt a volt cseh-szlovák ellátási jogszabályok szerint árvanyugdíj, nevelési pótlék és családi pótlék címén megállapított, illetőleg megállapítható havi ellátási összeget.

(7) A (2)—(6) bekezdésben említett ellátások tiszta (nettó) összegének kiszámításánál a teljes (bruttó) összegeket kell alapul venni és ezekből le kell vonni a magyar, illetőleg a cseh-szlovák jogszabályok szerint az ellátást terhelő rendes levonásokat. A volt cseh-szlovák ellátást terhelő jövedelmi adót és állampolgári járulékot az 1938. évi november hó 2. napján érvényben volt cseh-szlovák jogszabályokban meghatározott mérv szerint kell levonásba hozni. Esetleges egyéb levonásokat (pl. bírói díjakat, térítvényeket, a külföldi tartózkodásra, a keresetre, vagy a házastárs fizetésére vagy nyugdíjára való tekintettel foganatosított levonásokat stb.) figyelmen kívül kell hagyni.

(8) Az (1) bekezdésben említett pótlékokat a (2)—(7) bekezdésben foglaltak szerint kiszámított magyar, illetőleg cseh-szlovák ellátások tiszta (nettó) összegei közötti különbözet összegében kell megállapítani. Nem jár pótlék abban az esetben, ha a különbözet összege a 300 pengőt kitevő vagy annál kisebb összegű cseh-szlovák ellátás tiszta (nettó) összegének 50%-át, illetőleg a 300 pengőnél magasabb összegű cseh-szlovák ellátás tiszta (nettó) összegének 100%-át nem haladja meg.

(9) A pótlékokat kerek pengőösszegben kell folyósítani és pedig úgy, hogy az 50 fillért meg nem haladó összeget figyelmen kívül kell hagyni, az 50 fillért meghaladó összeget egész pengőnek kell venni.

(10) A pótlék a nyugdíj, nyughér, özvegyi nyugdíj, illetőleg nevelési járulék természetével bír.

14. §.

Az előlegek és segélyek megszüntetése.

(1) A jelen rendelet hatálya alá tartozó azoknál a személyeknél, akik a 6.400/1939. M. E. számú rendelet 28. §-ának (2) és (3) bekezdésében foglalt rendelkezések alapján előlegben vagy minisztertanácsi határozat alapján segélyben részesülnek, abban az esetben, ha részükre a jelen rendelet alapján ellátást állapítanak meg, az előleg (segély) fizetését az ellátás folyósításának kezdő napját megelőző hó végével kell megszüntetni, ha pedig részükre ellátást nem állapítanak meg — amennyiben az előleg fizetését már korábban nem szüntették meg — annak a hónapnak végével, amely hónapban az ellátás megállapítása iránt előterjesztett kérelmet megtagadták.

(2) Ha a jelen rendelet szerint járó ellátást nem az érdekelt mulasztása vagy késedelme folytán, hanem más okból nem folyósították a 3. §-ban megjelölt időponttól kezdődőleg, az előleget — amennyiben azt már korábban nem szüntették meg — továbbra is fizetni kell mindaddig, amíg az ellátást meg nem állapítják, illetőleg az ellátás megállapítása iránt előterjesztett kérelem tárgyában határozatot nem hoznak.

(3) Ha az ellátást a 3. §-ban megjelölt időpontokat követő időben állapítják meg, a visszamenőleg folyósítandó ellátás összegéből az arra az időre kifizetett előleg-összegeket levonásba kell hozni, az ellátás összegét meghaladó előleg visszafizetését azonban nem lehet követelni.

(4) Ha az ellátás megállapítása iránt előterjesztett kérelmet a 3. §-ban megjelölt időpontokat követő időben utasítják el, az előleg kifizetését — amennyiben azt már korábban nem szüntették meg — annak a hónapnak utolsó napjával kell megszüntetni, amelyben az elutasító határozat kelt, az addig kifizetett előlegek visszafizetését azonban nem lehet követelni.

(5) Az 1940. évi június hó 30. napjával be kell szüntetni annak a személynek előlegét (segélyét), aki az igazolási eljárás megindítását, valamint az ellátás megállapítását az 1940. évi március hó 15. napjáig volt köteles kérni, e kérelmeit azonban az említett határidőig nem terjesztette elő. A fenti kérelmeknek az említett határidő eltelte után történt előterjesztése esetén az előleget (segélyt) csak akkor lehet továbbra is folyósítani, ha az érdekelt az 1940. évi június hó 30. napjáig hitelt érdemlően igazolja, hogy a kérelmet a megszabott határidőig hibáján kívül álló okból nem tudta előterjeszteni.

II. FEJEZET.

Vegyes rendelkezések.

15. §.

Vármegyék és városok nyugdíjterhének átmeneti vállalása.

(1) A jelen rendelet alapján megállapított azokat az ellátásokat, amelyek a hatályos jogszabályok értelmében a vármegyéket és városokat terhelnék, átmenetileg az államkincstár viseli.

(2) Az (1) bekezdésben említett ellátásokat a m. kir. központi illetményhivatal külön számolja el és tartja nyilván.

16. §.

A m. kir. központi illetményhivatal (m. kir. postavezérgazgatóság) tennivalói.

(1) A jelen rendelet szerint járó ellátások és a 13. §. szerint járó pótlékok megállapításával és folyósításával kapcsolatos tennivalókat

— a (4) bekezdésben említett kivételtől eltekintve — a m. kir. központi illetményhivatal, a m. kir. posta és a volt cseh-szlovák posta kötelekébe tartozó személyek ellátási ügyeiben pedig a m. kir. postavezérigazgatóság látja el.

(2) A m. kir. központi illetményhivatal (m. kir. postavezérigazgatóság) az ellátások megállapítása iránt előterjesztett folyamodványokat, valamint azok mellékleteit megvizsgálja. Ha a közölt adatok alapján az ellátásra való igényjogosultság vagy az ellátás neme, illetőleg összege nem lenne megállapítható, a m. kir. központi illetményhivatal (m. kir. postavezérigazgatóság) a hiányok pótlására a folyamodót közvetlenül felhívja, vagy a hiányzó adatokat a hatóságoktól, stb. beszerezhető iratokból állapítja meg.

(3) A m. kir. központi illetményhivatal (m. kir. postavezérigazgatóság) a rendelkezésre álló adatok alapján a kérelmet elbírálja, igényjogosultság esetén az ellátások összegét megállapítja és erről, illetőleg, ha a kérelem teljesíthető nem lenne, a kérelem megtagadásáról az érdekeltet értesíti és közli vele, hogy a határozat ellen annak kézbesítésétől számított tizenöt napon belül a m. kir. központi illetményhivatalnál (m. kir. postavezérigazgatóságnál) benyújtandó fellebbezéssel élhet a pénzügyminiszterhez.

(4) A m. kir. központi illetményhivatal azoknak az ellátásoknak megállapítására vonatkozó összes iratokat, amely ellátások a nem állami tanszemélyzet országos nyugdíjintézetét terhelik, az ellátások utalványozása, számfelvétele és fizetése végett a m. kir. vallás- és közoktatásügyi miniszteriumnak megküldi.

(5) A jelen rendelet alapján megállapított és fizetett ellátásokról külön nyilvántartást kell vezetni.

17. §.

Fellebbezés.

A jelen rendelet hatálya alá tartozó nyugdíjas vagy özvegy, a gyámság vagy gondnokság alatt állóknál a gyám vagy a gondnok a m. kir. központi illetményhivatal (m. kir. postavezérigazgatóság) határozata ellen a kézbesítéstől számított tizenöt napon belül a m. kir. központi illetményhivatalnál (m. kir. postavezérigazgatóságnál) benyújtandó fellebbezéssel élhet a pénzügyminiszterhez. A pénzügyminiszter a fellebbezés tárgyában — az esetenként mutakozó szükséghez képest az illetékes miniszter meghallgatásával — határoz.

18. §.

Előülés.

A jelen rendelet alapján járó ellátásokra való igény megállapításánál az 1934. I. t. c. 6. §-ának rendelkezései alkalmazást nem nyerhetnek.

19. §.

A visszatért kárpátaljai területekről a visszatérést megelőzőleg beköltözött közszolgálati alkalmazottak, nyugdíjasok, nyugbérések, özvegyek és árvák ellátása.

(1) A visszatért kárpátaljai területekről Magyarországnak a trianoni békeszerződéssel megállapított területére, illetőleg a visszacsatolt felvidéki területekre az 1939. évi március hó 15. napja előtt beköltözött olyan volt magyar, illetőleg volt cseh-szlovák közszolgálati alkalmazottak, nyugdíjasok, nyugbérések, özvegyek és árvák részére, valamint a beköltözött alkalmazottaknak és nyugdíjasoknak olyan özvegyei és árvái részére, akik a jelen rendelet hatálybalépése idején tényleges közszolgálatban nem állanak, illetőleg az 1927. XXIV. törvényekben foglalt rendelkezések következtében nyugdíjban, nyugbérben, özvegyi nyugdíjban vagy nevelési járulékbán nem részesülnek, vagy az 1934. I. t. c. 5. §-ának (3) bekezdésében foglalt rendelkezés alapján csak kegyelmi ellátásban részesülnek, nyugdíját, nyugbért, özvegyi nyugdíját, illetőleg nevelési járulékot kell megállapítani.

(2) Az (1) bekezdésben említettek részére a nyugdíjat, nyugbért, özvegyi nyugdíjat, illetőleg a nevelési járulékot csak abban az esetben kell megállapítani és folyósítani, ha azt az érdekelt kéri és ha megállapítást nyert, hogy arra — figyelmen kívül hagyva az 1927. XXIV. törvényekben foglaltakat — egyébként jogosultak. Azoknál, akik a kérelmet az 1940. évi július hó 1. napja előtt terjesztették elő, az 1940. évi július hó 1. napjától kezdődőleg, azoknál pedig, akik a kérelmet az említett időpont után terjesztik elő, a kérelem előterjesztésének napját követő hó első napjától kezdődőleg kell a nyugdíjat, a nyugbért, az özvegyi nyugdíjat, illetőleg a nevelési járulékot folyósítani.

(3) Az (1) bekezdésben említettek részére járó nyugdíjat, nyugbért, özvegyi nyugdíjat, illetőleg nevelési járulékot a jelen rendelet 5., 6. és 7. §-ában foglalt rendelkezések, a lakáspénzt pedig a 11. §-ban foglalt rendelkezések figyelembevételével kell megállapítani.

(4) A visszatért kárpátaljai területekről Magyarországnak a trianoni békeszerződéssel megállapított területére, illetőleg a visszacsatolt felvidéki területekre az 1939. évi március hó 15. napja előtt beköltözött olyan volt magyar közszolgálati alkalmazottnál, akit beköltözése után a magyar közszolgálatban újból elhelyeztek és akit ebből az állásából nyugalomba helyeznek, a nyugdíjat az 1921. évi július hó 26. napján betöltött állás után kell megállapítani abban az esetben, ha az ezzel az állással járó nyugdíjba beszámítható javadalmazás magasabb, mint a nyugalombahelyezés időpontjában betöltött állással járó nyugdíjba beszámítható javadalmazás. Annál, akit a jelen

rendelet hatálybalépése előtt már nyugalomba helyeztek, a nyugdíjat az érdekelt által előterjesztelt kérelem benyújtásának napját követően és elsejtől, legkorábban azonban 1940. évi július hó 1.jétől kezdve a fentieknek megfelelően helyesbíteni kell. Ezeket a rendelkezéseket megfelelően alkalmazni kell az említett alkalmazott igényjogosult hozzátartozói ellátásának megállapításánál is.

20. §.

A vissza nem csatolt területekről, illetőleg a kárpátaljai területek visszatérésével kapcsolatos beköltözött közszolgálati alkalmazottak ellátása.

(1) A vissza nem csatolt felvidéki területekről Magyarországnak jelenlegi területére az 1938. évi november hó 2. napja és az 1939. évi március hó 31. napja közötti időben beköltözött volt magyar közszolgálati alkalmazottak, nyugdíjasok, nyugbérések, özvegyek és árvák ellátása tekintetében a jelen rendelet 19. §-ában foglalt rendelkezések irányadók.

(2) Az (1) bekezdésben említettek ellátása tekintetében, ha az 1939. évi március hó 31. napja után költöznek be a vissza nem csatolt felvidéki területekről Magyarországnak jelenlegi területére, az 1927. XXIV törvényekben, illetőleg az 1934. I. t.-c. 5. §-ában foglalt rendelkezések irányadók.

(3) Az illetékes miniszter — rendkívüli méltánylást érdemlő körülmények fennforgása esetén — a kárpátaljai kormányzói biztos meghallgatásával és a pénzügyminiszter hozzájárulásával ellátást engedélyezhet olyan volt magyar közszolgálati alkalmazottak, illetőleg nyugdíjasok, nyugbérések, özvegyek és árvák részére, akik az 1921. évi július hó 26. napját megelőzően a visszatért kárpátaljai területeken teljesítettek szolgálatot, illetőleg e területen laktak és akik onnan időközben elköltöztek, de oda az 1939. évi március hó 15. napja és augusztus hó 15. napja közötti időben visszaköltöztek. Az ellátást, annak engedélyezése esetén, a jelen rendeletben foglalt rendelkezések szerint kell megállapítani.

21. §.

A volt cseh-szlovák közszolgálati szerződéses alkalmazottak ellátása.

A volt cseh-szlovák közszolgálati szerződéses alkalmazottak az állam vagy az ellátás szempontjából az állammal viszonyosságban álló intézmény terhére ellátásban csak abban az esetben részesülhetnek, ha a pénzügyminiszter az illetékes miniszterrel egyetértve — a szerződéses alkalmazott munkakörére tekintettel — az ellátásra jogosultságukat megállapítja. Az ellátásra való jogosultság esetén az ellátásokat a jelen rendeletben foglaltak szerint kell megállapítani.

22. §.

Szabadpályákon töltött idők, illetőleg a szolgálaton kívül eltöltött idők beszámítása.

(1) Az olyan alkalmazott részére, aki a kárpátaljai és a felvidéki területeken a magyarság érdekében kifejtett munkásságával különös elismerésre méltó érdemeket szerzett, az illetékes miniszter a miniszterelnökkel egyetértve, a kárpátaljai kormányzói biztos meghallgatása után, a pénzügyminiszter előzetes hozzájárulásával az érdekelt kérelmére biztosíthatja azt, hogy az ellátás megállapításánál a kinevezést megelőzőleg szabadpályákon töltött időnek egy része, legfeljebb azonban husz év, a nyugdíjba beszámítható szolgálati időhöz hozzá fog számíttatni.

(2) Annál a volt magyar, illetőleg volt cseh-szlovák közszolgálati alkalmazottnál, akit állásából magyarsága miatt ellátással vagy ellátás nélkül elbocsátottak, abban az esetben, ha a kárpátaljai és a felvidéki területeken a magyarság érdekében kifejtett munkásságával különös elismerésre méltó érdemeket szerzett, az illetékes miniszter a miniszterelnökkel egyetértve, a kárpátaljai kormányzói biztos meghallgatása után, a pénzügyminiszter előzetes hozzájárulásával az érdekelt volt alkalmazott, illetőleg annak igényjogosult hozzátartozója kérelmére megengedheti, hogy az 1921. évi július hó 26. napja és az 1939. évi március hó 15. napja között tényleges szolgálatban nem töltött idő vagy annak egy része a beszámítható szolgálati időhöz hozzászámíttassék.

(3) A jelen szakaszban említett kedvezmények elnyerésére irányuló kérelmet az érdekelt alkalmazott vagy nyugdíjas legkésőbb 1941. évi június hó 30. napjáig terjesztheti elő.

23. §.

A magyar közszolgálatban elhelyezett alkalmazottak ellátása.

(1) A jelen rendelet 1. §-ában említett alkalmazottak és nyugdíjasok közül azokra, akiket a magyar közszolgálatban véglegesen elhelyeztek, a jelen rendeletben foglalt rendelkezések — a 4. és 22. §-ban foglaltak kivételével — nem nyerhetnek alkalmazást.

(2) A jelen rendelet 1. §-ában említett alkalmazottak és nyugdíjasok közül azok, akiket a magyar közszolgálatban ideiglenes minőségben alkalmaztak, az ellátás szempontjából az (1) bekezdésben említett véglegesen elhelyezett alkalmazottakkal esnek egy tekintet alá. Ha azonban az ideiglenes kinevezést visszavonták, az ilyen alkalmazottra az ellátás szempontjából a jelen rendeletben foglaltak irányadók.

24. §.

Az általános ellátási jogszabályok alkalmazása.

A jelen rendelet hatálya alá tartozó személyek ellátása tekintetében — a jelen rendelet-

ben foglalt rendelkezésektől eltekintve — a magyar ellátási jogszabályok irányadóik.

25. §.

Vitás kérdések.

A jelen rendeletben foglalt rendelkezések alkalmazásában felvetődött vitás kérdések tárgyában az illetékes miniszter, valamint az esetenként mutakozó szűkséghez képest a kárpátaljai kormányzói biztos meghallgatásával a pénzügyminiszter határoz.

III. FEJEZET.

A m. kir. honvédség és a m. kir. csendőrség hivatásos tagjainak és mindezek hátrahagyottainak ellátására vonatkozó rendelkezések.

26. §.

A rendelet hatálya alá tartozó katonai és csendőrségi személyek s ezek hátrahagyottai.

(1) A jelen rendelet hatálya kiterjed a m. kir. honvédség és a m. kir. csendőrség rangosztályba sorolt és rangosztályba nem sorolt volt hivatásos havidíjasaira és hivatásos altisztjeire, továbbá hivatásos legénységi állományu egyéneire, valamint mindezek ellátására egyébként igényjogosult hátrahagyottaira.

(2) A volt es. és kir. közös hadsereg és haditengerészet, valamint a volt cseh-szlovák hadsereg rangosztályba sorolt és rangosztályba nem sorolt volt hivatásos havidíjasa, hivatásos altisztjei és egyéb hivatásos legénységi állományu egyénei a jelen rendelet rendelkezései szempontjából egy tekintet alá esnek a m. kir. honvédség rangosztályba sorolt és rangosztályba nem sorolt hivatásos havidíjasaival, hivatásos altisztjeivel és egyéb hivatásos legénységi állományu egyéneivel.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben felsorolt személyek közül — a jelen rendeletben meghatározott feltételek fennforgása esetén — a rendeletben foglaltak szerint megállapított ellátásra tarthatnak igényt az 1. §. (1) bekezdésének a)–f) pontjaiban foglaltaknak megfelelő lényeges katonai szolgálat kötelékében állott vagy nyugállományú személyek, valamint ezek özvegyei, árvái és ellátásra igényjogosult egyéb hátrahagyottai.

(4) A csendőrtisztek özvegyei és egyéb hátramaradottai, valamint a csendőr legénységi állományu egyének és azok hátramaradottai közül azoknak ellátását, akiknek az ellátásra való igénye 1934. évi január hó 1. napja előtt nyílt meg, az 1912. LXV. törvény cikk, akiknek az ellátásra való igénye pedig az említett időpont után nyílt meg, az 1921. XXXII. törvény cikk rendelkezéseinek alkalmazásával kell megállapítani.

(5) Nem terjed ki a jelen rendelet hatálya a nem hivatásos katonai szolgálatot teljesített személyekre és ezek hátrahagyottaira.

(6) Vitás esetekben azt, hogy valamely katonai személy a jelen rendelet hatálya alá tartozik-e, a honvédelmi miniszter a pénzügyminiszterrel egyetértőleg állapítja meg.

27. §.

Az I. és II. fejezetben foglalt rendelkezéseknek a jelen fejezet hatálya alá tartozó személyekre való alkalmazása.

(1) A jelen rendelet 1. §-ának (2) bekezdésében, 2. §-ában, 3. §-ának (4) bekezdésében, valamint 4., 5., 6., 9., 10., 11., 12., 13., 14., 18., 19., 20. §-aiban és 22. §-ának (2) bekezdésében foglalt rendelkezéseket az alábbi eltérésekkel a jelen fejezet hatálya alá tartozó személyekre is megfelelően alkalmazni kell.

(2) A 2. §-ban foglalt rendelkezéseket azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy a jelen fejezet hatálya alá tartozó személyek magatartásának igazolására a tiszteket illetően a 19.872/Eln. 8.—1939. számú honvédelmi miniszteri rendeletben, az altiszteket és egyéb hivatásos legénységi állományu egyéneket illetően a 46.050/Eln. 10.—1939. számú honvédelmi miniszteri rendeletben, az említettek özvegyeit és árváit illetően pedig a 9.651/Eln. 4.—1940. számú honvédelmi miniszteri körrendelettel a kárpátaljai területeken volt katonai és csendőrszemélyekre, valamint ezek hátrahagyottaira kiterjesztett 46.866/Eln. 4.—1939. számú honvédelmi miniszteri körrendeletben foglaltak irányadóik.

(3) Az 5. és 6. §-ban foglaltak azzal a kiegészítéssel nyernek alkalmazást, hogy a jelen rendelet alapján ellátásban részesülő személyeknek nincsen igényük az 1930. XXVI. törvény cikkben szabályozott pótdíjak és korpótdíjak megállapítására.

28. §.

Az ellátás megállapítására irányuló kérelem előterjesztése.

A jelen fejezet hatálya alá tartozó személyek az ellátás megállapítására irányuló kérelmet — a 9.651/Eln. 4.—1940. számú honvédelmi miniszteri körrendelettel a kárpátaljai területeken volt katonai és csendőrszemélyekre, valamint ezek hátrahagyottaira kiterjesztett 50.927/Eln. 4.—1939. számú honvédelmi miniszteri körrendeletben foglalt rendelkezéseknek megfelelően — az 1940. évi június hó 30. napjáig terjeszthetik elő. Az említett időpont után előterjesztett kérelmet nem lehet figyelembe venni, kivéve, ha az érdekelt hitelt érdemlően igazolja, hogy a kérelmet a megszabott határidőig hibáján kívül álló okból nem tudta előterjeszteni. Az ilyen esetben az ellátást — ha arra folyamodó egyébként jogosult — a honvédelmi miniszter a pénzügyminiszter hozzájárulásával engedélyezheti.

29. §.

Nyugállománybahelyezés. Az ellátásra való igény megnyílása.

(1) A jelen fejezet hatálya alá tartozó hivatásos katonai egyének közül azokat, akik a jelen fejezetben foglaltak szerint ellátásra tekintetbe jönnek — amennyiben az állandó ellátásra igényt adó beszámítható szolgálati idejük megállapítható — az 1921 : XXXII. t.-c. 2. §-a *a*), *b*), *c*) és *d*) pontjának, valamint 8. §-ának alkalmazásával nyugállománybahelyezetteknek kell tekinteni és részükre az 1940. évi július hó 1. napjától kezdődőleg nyugdíjat (lakáspénzt, stb.) kell megállapítani. Azokat, akiknek az állandó ellátásra igényt adó legkisebb beszámítható szolgálati idejük meg nem állapítható, de az 1921 : XXXII. t.-c. 3. §-ában felsorolt esetek folytán váltak tartósan szolgálatképtelenné, az 1921 : XXXII. t.-c. 3. §-ának alkalmazásával kell nyugállománybahelyezetteknek tekinteni és részükre az 1940. évi július hó 1. napjától kezdődőleg nyugdíjat (lakáspénzt, stb.) megállapítani.

(2) Az (1) bekezdésben említett egyének közül azoknak, akiknek nincs meg az állandó ellátásra igényt adó legkisebb beszámítható szolgálati idejük és nem az 1921 : XXXII. t.-c. 3. §-ában felsorolt esetek folytán váltak szolgálatképtelenné, az 1921 : XXXII. t.-c. 4. §-ában említett időleges nyugdíjra van igényük.

(3) A jelen rendelet szerint ellátásra igényvel bíró volt katonai egyéneket, illetőleg ezek özvegyeit és árváit az 1940. évi július hó 1. napjával kell a jelen rendelet szerint ellátásba venni. Akiknél az ellátás megállapítására való igény — figyelemmel az 1921 : XXXII. törvénycikkben foglalt rendelkezésekre — az 1940. évi július hó 1. napját megelőző időben már megnyílt, a jelen rendelet alapján járó ellátás megállapítására való igényt az 1940. évi június hó 30. napjával kell megnyílnak tekinteni s ennek megfelelően az ellátást az 1940. évi július hó 1. napjától kezdődőleg kell megállapítani.

30. §.

A hivatásos havidíjasok, hivatásos altisztek és egyéb hivatásos legénységi állományu egyének nyugdíjának megállapítása.

(1) A hivatásos havidíjasok, hivatásos altisztek és egyéb hivatásos legénységi állományu egyének nyugdíját a jelen rendelet 5. illetőleg 6. §-ában foglaltak szerint kell megállapítani.

(2) A jelen rendelet 6. §-ában foglalt rendelkezések alkalmazásánál a jelen rendelethez 5. és 6. számú mellékletként csatolt E. és F. táblázatok adatai irányadók.

31. §.

A hivatásos havidíjasok, hivatásos altisztek és egyéb hivatásos legénységi állományu egyének özvegyeinek és árváinak járó ellátás megállapítása.

A jelen rendelet alapján ellátásra igényjogosult katonai özvegyek és árvák ellátási igényének megállapításánál alkalmazni kell az 1921 : XXXII. t.-c. 40.—61. §-aiban foglalt rendelkezéseket.

32. §.

Házasságon kívül született gyermekek, felmenő ágbeli rokonok és szülőtlén testvérek ellátása.

A jelen rendelet alapján ellátásra igényjogosult személyek házasságon kívül született gyermekeinek nevelési járuléka, valamint felmenő ágbeli rokonai és szülőtlén testvéreik ellátása tekintetében alkalmazni kell az 1921 : XXXII. t.-c. 66.—70. §-aiban foglalt rendelkezéseket.

33. §.

Az általános ellátási szabályok alkalmazása.

A jelen fejezet hatálya alá tartozó személyek ellátása tekintetében — a jelen rendeletben foglalt rendelkezésektől eltekintve — az 1921 : XXXII. törvénycikk rendelkezései, illetőleg az azt kiegészítő és módosító jogszabályok irányadók.

34. §.

Az ellátások megállapítására illetékes hatóságok.

A jelen fejezet hatálya alá tartozó honvédségi egyéneknek járó ellátásokat a honvédelmi miniszter, a csendőrségi egyéneknek járó ellátásokat pedig a belügyminiszter állapítja meg.

35. §.

Ellátások nyilvántartása.

A jelen fejezetben foglalt rendelkezések alapján megállapított és fizetett ellátásokról külön nyilvántartást kell vezetni.

IV. FEJEZET.

Záró rendelkezés.

36. §.

Hatálybalépés.

A jelen rendelet közzététele napján lép hatályba.

Budapest, 1940. évi június hó 1. napján.

Gróf Teleki Pál s. k.
m. kir. miniszterelnök.

A rendelet 6. §-a alá tartozó volt cseh-szlovák közszolgálati alkalmazottak és nyugdíjasok besorozása a magyar rendszerű fizetési osztályokba, csoportokba és fokozatokba.

A. Táblázat.

Állami rendszerű fizetési osztályokba tartozó állami és vármegyei tisztviselők és gyakornokok.

Ha a volt cseh-szlovák alkalmazottnak (nyugdíjasnak) az utolsó nyugdíjba beszámítható évi javadalmazása cseh-koronában az alábbi összeg volt,	akkor ellátását az alábbi fizetési	
	osztályban	fokozatban
	járó nyugdíjba beszámítható javadalmazás alapulvétele mellett kell megállapítani	
86.210 79.600	IV.	1. 2.
66.740 60.470	V.	1. 2.
52.640 46.960 43.350	VI.	1. 2. 3.
37.750 35.670 32.850	VII.	1. 2. 3.
28.010 26.710 24.920	VIII.	1. 2. 3.
21.270 20.050 18.990	IX.	1. 2. 3.
17.960 17.280 16.580	X.	1. 2. 3.
15.480 14.980 14.090	XI.	1. 2. 3.
13.440	Gyakornok	Főiskolai minősítéshez kötött állású
11.330		Középiskola 8 osztályának elvégzéséhez kötött állású

- Jegyzet: 1. E táblázat szerint kell a magyar fizetési osztályokba és fokozatokba besorozni a volt cseh-szlovák tanárokat (főiskolai tanárokat) is, valamint a tanítókat és óvónőket is.
2. Azt a cseh-szlovák alkalmazottat, aki kinevezett tisztviselő, tanár, tanító vagy óvónő volt, de évi beszámítható javadalmazása 14.090 csehkoronánál kevesebb volt, a XI. fizetési osztály 3. fokozatába kell besorozni.

A rendelet 6. §-a alá tartozó volt cseh-szlovák közszolgálati alkalmazottak és nyugdíjasok besorozása a magyar rendszerű fizetési osztályokba, csoportokba és fokozatokba.

B. Táblázat.

Az 1920 : XX. törvénycikk hatálya alá vonandó ítélőbírák és ügyészek.

Ha a volt cseh-szlovák ítélőbírónak vagy ügyésznek (nyugdíjasnak) az utolsó nyugdíjba beszámítható évi javadalmazása csehkoronában az alábbi összeg volt,	akkor ellátását az alábbi fizetési	
	csoportban	fokozatban
	járó nyugdíjba beszámítható javadalmazás alapulvétele mellett kell megállapítani	
96.720	IV.	2.
84.720	III.	4.
75.890		3.
73.090	II.	6.
70.130		5.
67.980		4.
63.620		3.
59.490		2.
58.140	I.	9.
56.750		8.
55.340		7.
49.770		6.
48.490		5.
47.160		4.
45.750		3.
43.070		2.
40.300		1.

- Jegyzet : 1. E táblázat szerint kell a magyar bírói és ügyészi fizetési csoportokba és fizetési fokozatokba besorozni a 103/1926. számú cseh-szlovák fizetési törvény 40. §-ában rendszeresített fizetési fokozatokba tartozott bírákat és ügyészeket.
2. Azokat a volt cseh-szlovák bírákat és ügyészeket, akiknek a cseh-szlovák rendszer szerint nyugdíjba beszámítható javadalmazása évi 40.300 csehkoronánál kevesebb volt, az A. Táblázat szerint kell a magyar rendszerű fizetési osztályokba és fokozatokba besorozni.

A rendelet 6. §-a alá tartozó volt cseh-szlovák közszolgálati alkalmazottak és nyugdíjasok besorozása a magyar rendszerű fizetési osztályokba, csoportokba és fokozatokba.

C. Táblázat.

Kezelők és díjnokok.

Ha a volt cseh-szlovák kezelőnek vagy díjnoknak (nyugdíjasnak) az utolsó nyugdíjba beszámítható évi javadalmazása csehkoronában az alábbi összeg volt,	akkor ellátását az alábbi	
	állásban	fizetési fokozatban
	járó nyugdíjba beszámítható javadalmazás alapulvétele mellett kell megállapítani	
15.220	kezelő	7.
14.270		6.
13.500		5.
12.500		4.
12.080		3.
11.390		2.
10.730		1.
12.130	díjnok	8.
11.320		7.
10.750		6.
10.270		5.
9.900		4.
8.900		3.
8.710		2.
8.610		1.

- Jegyzet. 1. A 113/1926. számú cseh-szlovák kormányrendelet hatálya alá tartozott irodai segédszolgálatban volt alkalmazottakat (vrehni kancelárski oficianti, kancelárski oficianti, kancelárski pomocníci) a táblázatban feltüntetett magyar kezelői, illetőleg díjnoki fokozatokba kell besorozni.
2. A 113/1926. számú cseh-szlovák kormányrendelettel rendszeresített III. fizetési táblázatba tartozott alkalmazottakat, valamint a II. és I. fizetési táblázatba tartozott olyan alkalmazottat, akinek évi beszámítható javadalmazása 10.730 csehkoronánál kevesebb volt, a magyar díjnoki megfelelő fizetési fokozatba, a II. és I. fizetési táblázatba tartozott olyan alkalmazottat pedig, akinek évi beszámítható javadalmazása 10.730 csehkorona vagy ennél több volt, a megfelelő magyar kezelői fizetési fokozatba kell besorozni.
3. Az irodai segédszolgálatban volt olyan cseh-szlovák alkalmazottat, akinek évi beszámítható javadalmazása 8.610 csehkoronánál kevesebb volt, a magyar díjnoki I. fizetési fokozatba kell besorozni.

A rendelet 6. §-a alá tartozó volt cseh-szlovák közszolgálati alkalmazottak és nyugdíjasok besorozása a magyar rendszerű fizetési osztályokba, csoportokba és fokozatokba.

D. Táblázat.

Altisztek és szolgák.

Ha a volt cseh-szlovák altisztnek vagy szolgának (nyugdíjasnak) az utolsó nyugdíjba beszámítható évi javadalmazása csehkoronában az alábbi összeg volt,	akkor ellátását az alábbi	
	állásban	fizetési fokozatban
	járó nyugdíjba beszámítható javadalmazás alapulvétele mellett kell megállapítani	
21.240	műszaki altiszt	13.
19.840		12.
19.100		11.
18.390		10.
17.740		9.
17.040		8.
16.330		7.
15.140		6.
14.130		5.
13.900	szakaltiszt	12.
13.590		11.
13.220		10.
12.340		9.
11.710	I. oszt. altiszt	12.
11.430		11.
11.350	II. oszt. altiszt	12.
11.130		11.
10.850		10.
10.500		9.
10.290		8.
9.990		7.
9.690		6.
9.540		5.
9.530		4.
8.870		3.
8.590		2.
8.380	1.	
8.220	kiszegítő szolgáló	8.
8.080		7.
8.070		6.
7.890		5.
7.600		4.
7.390		3.
7.100		2.
6.810		1.

Jegyzet. 1. A 103/1926. számú cseh-szlovák törvény 27. §-ával rendszeresített I., II. és III. fizetési táblázatokba tartozott altiszteket és szolgálókat (podúradníci, zriadenci), valamint a 114/1926. számú cseh-szlovák kormányrendelet hatálya alá tartozott kiszegítő szolgálókat (pomocni zriadenci) a táblázatban feltüntetett magyar altiszt, illetőleg kiszegítő szolgáló fokozatokba kell besorozni.

2. Az előző bekezdésben említett olyan volt cseh-szlovák alkalmazottat, akinek évi beszámítható javadalmazása 6.810 csehkoronánál kevesebb volt, a magyar kiszegítő szolgáló I. fizetési fokozatba kell besorozni.

A rendelet 6. §-a alá tartozó volt cseh-szlovák közszolgálati alkalmazottak és nyugdíjasok besorozása a magyar rendszerű fizetési osztályokba, csoportokba és fokozatokba.

E. Táblázat.

Katonai és csendőrségi rangosztályba sorozott havidíjasok.

Ha a volt cseh-szlovák rangosztályba sorozott katonai vagy csendőrségi havidíjasnak (nyugdíjasnak) az utolsó nyugdíjba beszámítható évi javadalmazása eschkoronában az alábbi összeg volt,	ekkor ellátását az alábbi	
	rangosztályban	havidíj fokozatban
	járó nyugdíjba beszámítható javadalmazás alapulvétele mellett kell megállapítani	
110.960	II.	—
95.370	III.	1.
89.680		2.
81.410	IV.	1.
75.690		2.
63.270	V.	1.
58.740		2.
57.520		3.
47.210	VI.	1.
43.000		2.
38.840	VII.	1.
36.730		2.
30.350	VIII.	1.
29.010		2.
27.680		3.
22.140	IX.	1.
20.840		2.
19.500		3.
18.130	X.	1.
17.440		2.
16.550	XI.	—

Jegyzet. E táblázat szerint kell a magyar katonai rangosztályba és havidíj fokozatba besorozni a 103/1926. számú cseh-szlovák törvény 103. és 124. §-ában rendszeresített fizetési fokozatokba tartozott katonai és csendőrségi havidíjasokat. Azt a katonai és csendőrségi havidíjast, akinek évi beszámítható javadalmazása 16.550 eschkoronánál kevesebb volt, a XI. rangosztályba kell besorozni.

A rendelet 6. §-a alá tartozó volt cseh-szlovák közszolgálati alkalmazottak és nyugdíjasok besorozása a magyar rendszerű fizetési osztályokba, csoportokba és fokozatokba.

F. Táblázat.

A katonai, csendőrségi és rendőrségi rangosztályba nem sorozott havidíjasok, altisztek és legénységi állományú egyének.

Ha a volt cseh-szlovák rangosztályba nem sorozott havidíjasnak, altisztnak vagy legénységi állományú egyének (nyugdíjasnak) az utolsó nyugdíjba beszámítható évi javadalmazása csehkoronában az alábbi összeg volt,	akkor ellátását az alábbi	
	rendfokozatban	fokozatban
	járó nyugdíjba beszámítható javadalmazás alapulvétele mellett kell megállapítani	
18.550	alhadnagy és hasonrangú	1.
17.780		2.
17.040		3.
16.270	tiszthelyettes és hasonrangú	1.
15.180		2.
13.420		3.
11.360	törzsőrmester és hasonrangú	1.
10.600		2.
10.210	őrmester és hasonrangú	—
8.970	csendőr és hasonrangú	1.
8.610		2.
7.890		3.

Jegyzet. 1. A 103/1926. számú cseh-szlovák törvény 113. §-ával rendszeresített fizetési fokozatokba tartozott rangosztályba be nem sorozott katonai havidíjasokat és az említett törvény 132. §-ával rendszeresített fokozatokba tartozott rangosztályba nem sorozott csendőrségi havidíjasokat, valamint az említett törvény 27. §-ával rendszeresített fizetési fokozatokba tartozott rendőrségi altiszteket a táblázatban feltüntetett rendfokozatokba és fokozatokba kell besorozni.

2. Az előző bekezdésben említett egyének közül azokat, akiknek évi beszámítható javadalmazása 7.890 csehkoronánál kevesebb volt, a csendőr rendfokozat 3. fokozatába kell besorozni.